Nr. 52. 1931.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bak, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619

KATOWICE, sobota, dnia 24. grudnia 1931

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

842

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30 listopada 1931 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie uprawnienia robotników sezonowych do korzystania ze swiadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonu martwego 1931(32) roku.

Na mocy ustępu 3-go art. 5-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. 23 poz. 235) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się na czas trwania sezonu martwego 1931(32) r. działanie przepisu ustępu 1-go art. 5-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650) względem wszystkich kategoryj bezrobotnych robotników sezonowych, przewidzianych w § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 października 1924 r. (Dz. U. R. P Nr. 96, poz. 896(na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 grudnia 1931 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Hubicki
Minister Skarbu: Jan Piłsudski
Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr. 108 z dnia 18 grudnia 1931 r.)

Starostwo w Katowicach
Liczba G. 39/110.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 7 grudnia 1931 r. l. dz. P 5416 zawiadamia, że w zagrodzie Pawła Jadwiszczoka w Bytkowie przy ulicy Alfreda nr. 1 stwierdzono zarazę świń.

Katowice, dnia 16. grudnia 1931 r.

Starosta:
(Dr. Seidler)

Wydział Powiatowy Katowice
L.: O. 1489/31.

Teodorowi Mehlowi, oglądaczowi mięsa w Roździeniu-Szopienicach przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,00 zł.

Katowice, dnia 16. grudnia 1931 r.

Prezes
w z. Dr. Gawlas.

Komunikaty.

WYKŁADNIA USTAWY
o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

326. (art. 52). Aktem notarjalnym, stwierdzającym umowę między osobami A i B, osoba A oświadczyła, że swoją nieruchomość „oddaje w dzier-

żawę“ osobie B. W myśl dalszych postanowień kontraktu stosunek „dzierżawy“ ma trwać przez 30 lat, lecz przedłuża się na ten sam czas, jeżeli nie nastąpi wypowiedzenie na rok przed upływem pierwszego okresu 30-letniego. Czynsz dzierżawny ustanowiono za cały czas „dzierżawy“ w kwocie 9162 zł, z czego kwotę 7000 zł zobowiązała się osoba B uiścić gotówką, resztę przez przejęcie długów hipotecznych. Z kwoty, płatnej gotówką, osoba B uiściła 5500 zł przy podpisaniu kontraktu, resztę zaś zobowiązała się zapłacić w ciągu roku od podpisania kontraktu. Wreszcie strony postanowiły, że „w razie zniesienia stosunku dzierżawnego przed upływem czasu dzierżawy z jakiegokolwiek powodu, osoba A zobowiązana jest do zwrotu otrzymanej kwoty dzierżawy“.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 23 września 1931 r. L. Rej. 6021/29, opierając się na art. 6 u. o. s., orzekł, że powyższa umowa stwierdza uzgodnioną wolę stron, skierowaną na zawarcie umowy o nabycie nieruchomości (art. 52 p. 1 u. o. s.). Najwyższy Trybunał Administracyjny doszedł do powyższego wniosku na tej podstawie, że w kontrakcie ustalono jednolitą kwotę czynszu dzierżawnego bez względu na to, czy stosunek „dzierżawy“ będzie trwał przez lat 30 czy przez lat 60 oraz, że zobowiązanie się osoby A do zwrotu czynszu dzierżawnego w razie rozwiązania stosunku przed upływem ustalonego terminu jest sprzeczne z istotą dzierżawy, przy której czynsz dzierżawny jest świadczeniem bezzwrotnem. (L. D. V. 2371/6/31.

327. (art. 93). Dokumenty przewozowe, tyczące się przewozu próżnego wagonu prywatnego właściciela, przewidziane w punkcie „f“ lub w punkcie „g“ §-u 91 części I B taryfy towarowej kolei żelaznych dla linij normalnotorowych, ogłoszonej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1930 Nr. 28 poz. 271, a mianowicie: list przewozowy, sporządzony przez właściciela wagonu, oznaczonego znakiem „P“ względnie w jego zastępstwie przez kolej oraz: pisemne zlecenie właściciela wagonu, oznaczonego znakiem „W“ względnie sporządzona w jego zastępstwie przez kolej ceduła przewozowa — podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1 zł, przewidzianej w punkcie „a“ art. 93 u. o. s.

Wymienione dokumenty nie podlegają opłacie stemplowej, jeżeli przewóz odbywa się bezpłatnie; jak bowiem wynika z art. 90 u. o. s. pismo, tyczące się umowy o świadczenie usług, podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy kontrahent, zobowiązujący się do usług jest na mocy umowy uprawniony do wynagrodzenia (N. D. V. 1740/6/31).

328. (art. 140, 145 i 154). Wykładnię Nr. 112, ogłoszoną w Nr. 35 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu z 1927 r., uzupełnia się przez dodanie nr. porządkowego 36a w brzmieniu następującem:

Nr porz.	Art. rozp. Prezydenta o prawie przem.	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opł. stempl.
36a	146	a) Podanie o zwolnienie od obowiązku wykazania uzdolnienia zawodowego,	3 zł *)	145
		b) decyzja władzy przemysłowej wojewódzkiej zwalniającej od powyższego obowiązku	3 zł	154

*) Nadto od każdego załącznika do podania należy się po 50 gr. (art. 145 u. o. s.)

(Przedruk z Dz. U. M. Sk. nr. 34 z dnia 11 grudnia 1931 r

Orzecznictwo Najw. Trybunału Administracyjnego

Sposób doręczania pism urzędowych.

Dokończenie z nr. 51.

W skardze do Najwyższego Trybunału Administracyjnego Magistrat m. Ł. wywodzi, że art. 23 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, wyliczając sposoby doręczania pism i wezwań urzędowych, ustala ich kolejność i nie daje władzy możności dowolnego wyboru jednego z tych sposobów. Umieszczenie wyrażenia „lub wreszcie przez urzędy gminne (magistraty)“ wyraźnie wskazuje na intencję ustawodawcy obciążenia temi czynnościami urzędów gminnych względnie magistratów jedynie w wypadkach, gdy wszystkie inne środki okażą się niedostateczne względnie niemożliwe do zastosowania. W Ł., w miejscu siedziby Urzędu Starościńskiego, posiadającego gońców i woźnych oraz w miejscu siedziby urzędu pocztowego te inne sposoby doręczania pism nie mogą być uważane za niedostateczne, a zatem Starostwo nie jest uprawnione do korzystania w tym względzie z usług magistratu.

Władza pozwana w odpowiedzi na skargę powołała się na argumenty, przytoczone w zaskarżonem orzeczeniu i wnosiła o oddalenie skargi, jako nieuzasadnionej.

Najwyższy Trybunał Administracyjny, rozpoznając sprawę w granicach skargi, rozważył co następuje:

Art. 23 rozp. Prezydenta Rzplitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 Dz. Ust. poz. 341 ma brzmienie następujące:

„Wezwania i inne pisma urzędowe władza doręcza za pokwitowaniem bądź bezpośrednio w urzędzie, bądź poza nim, a przytem bądź przez

własnych funkcjonarjuszów, bądź przez pocztę, bądź przez inne organa władzy lub wreszcie przez urzędy gminne (magistraty)".

Z treści powyższego przepisu nie wynika, jak to twierdzi skarżący magistrat, ażeby prawodawca ustanawiał ścisłą kolejność sposobów doręczania pism urzędowych, któraby bezwzględnie obowiązywała władze. Gdyby prawodawca miał zamiar powyższą kolejność ustanowić, to niewątpliwie albo dałby tej swojej woli wyraz bezpośrednio, albo co najmniej wyliczyłby sposoby doręczania pism urzędowych w porządku kolejnym, zaopatrując je liczbą porządkową. Natomiast wyliczenie tych sposobów z połączeniem ich wyrazem „bądź", który jest synonimem wyrazu „lub", wskazuje na wręcz odmienne stanowisko prawodawcy, a mianowicie na pozostawienie przez prawodawcę wyboru tego lub innego sposobu doręczenia wezwania uznaniu władzy administracyjnej.

Wyprowadzenie zasady kolejności z użycia w zacytowanym artykule ustawy przed wymienieniem organów samorządowych wyrazu „wreszcie" również nie da się uzasadnić, wyrazu tego bowiem używa się w razie wyliczania szeregu równorzędnych określeń przy ostatniem dla oznaczenia poprostu zakończenia wyliczenia i zaznaczenia, że się przytacza określenie ostatnie. Przyjęcie odmiennej wykładni art. 23 mogłoby doprowadzić do takich zjawisk, iż każdy urząd gminny, miejski lub wiejski mógłby odmówić doręczenia przysłanego mu przez władzę administracyjną pisma urzędowego, żądając w każdym poszczególnym wypadku udowodnienia, iż władza nie była w stanie skorzystać z innych sposobów doręczenia; w tych zaś warunkach sprawność i szybkość urzędowania mogłaby natrafić na poważne przeszkody.

Oczywiście, z powyższego nie wynika, ażeby władze administracyjne były uprawnione do przerzucania obowiązku doręczania swoich pism urzędowych wyłącznie na organa samorządowe; zasada ta jednak znalazła już swój wyraz w zaskarżonem orzeczeniu wojewody warszawskiego, który, jak to wyżej przytoczono, zaznaczył, iż omawianemi czynnościami należy obciążać magistraty jak najmniej i ograniczyć się do korzystania w tym względnie z pomocy magistratów jedynie w wypadkach istotnej potrzeby.

Gdy wobec powyższego należało dojść do wniosku, iż wojewoda warszawski w zaskarżonem orzeczeniu przyjął należytą wykładnię przepisów, zawartych w art. 23 rozp. Prezydenta Rzplitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1923 r., Najwyższy Trybunał Administracyjny, skargę, jako nieuzasadnioną, oddalił. (Wyrok z 30 kwietnia 1931 r. I. rej. 3137/29).

(Przedruk z Gaz. Adm. i Policji Państwowej nr. 18 z dnia 15. września 1931 r.).

Miejska i Powiatowa Kom Pol. Woj. Sl.
Wydział Sledczy w Katowicach.

INWIGILACJA nr. 74.

Poszukiwania.

Następujące osoby, o ile nic innego nie jest zaznaczone należy przytrzymać, odstawić do władzy poszukującej i zawiadomić tut. Wydział Sledczy z powołaniem się na numer i pozycje inwigilacji.

Poz. 1. L. dz. 12824 /IV/ 31. Błaszczyk Stanisław, ur. 17. VI. 1909r. w Zalesiu, syn Andrzeja i Rozalji z domu Zaleszak, poszukiwany przez Dyrekcję Policji w Katowicach za L. dz. P. 4790/2 z dnia 20. 11. 31r. — celem odstawienia do Domu Pracy Przymusowej w Lublińcu.

Poz. 2. L. dz. 12998 /IV/ 31. Sowicki Stefan, ur. 21. 8. 1900 w Kierat, syn Wincentego i Marji z domu Halama, bez stałego miejsca zamieszkania, poszukiwany w celu odstawienia do domu Pracy Przymusowej w Lublińcu przez Dyrekcję Policji w Katowicach za L. dz. P. 5767/5 z dnia 23. XI. 31 r.

Ustalenie — pobytu.

Poz. 3. L. dz. 12778 /IV/ 31. Mańdok Bolesław, ur. 17. 12. 1897r. w Starogardzie Wojew. Poznańskie, syn Franciszka i Franciszki z domu Bąkowska, kawaler, rzym. kat., z zawodu czeladnik szewski, ost. zam. w Dębie, przy ul. Dębowej 105, nie meldowany — poszukiwany w celu ściągnięcia nałożonej grzywny lub odbycia 1 dzień aresztu, przez Dyrekcję Policji w Katowicach do L. K. 10/31. z dnia 27. VIII. 31r. W razie ujawnienia adresu zawiadomić odnośną władzę oraz tut. Wydz. Sledczy z powołaniem się na numer i pozycje inwigilacji.

Komunikaty.

Poz. 4. L. dz. 12838 /IV/ 31. Dnia 10. 11. b. r. wszedł nieznany sprawca do mieszkania Górnerowej Wiktorji, zam. w Dębie, przy ul. Dębowej 28. podczas jej nieobecności i skradł dwa zegarki męskie — jeden niklowy, cyfry arabskie, wartości około 30.— zł. — drugi — srebrny, pozłacany arabski — numeru brak. — Posterunek Pol. Woj. Sl. w Dębie. L. dz: 6/G/31.

Poz. 5. L. dz. 12212 /IV/ 31. Dnia 7 11. b. r. pomiędzy godz. 9 a 11-tą włamali się nieznani sprawcy, zapomocą podrobionych kluczy do mieszkania Sierzanki Ludwiki, nauczycielki, zamieszkałej w Dębie, — podczas jej nieobecności i z zamkniętej szafy skradli 500, - zł, gotówki w banknotach 3 a 100 - zł., zaś reszta a 20.- zł. oraz dwie pary kolczyków złotych z małemi brylancikami, wartości około 250 zł. Posterunek Pol. Woj. Sl. w Dębie. L. dz. 8/S/31.

Poz. 6. L. dz. 11687 /IV/ 31. W nocy z dnia 24 na 25 10. b. r. włamał się nieznany sprawca, zapomocą podrobionego klucza do polskiej szkoły ewangielickiej w Giszowcu, skąd skradł na szkodę Hubczyka Pawła jedne skrrzypce, koloru brunatnego, wewnątrz napis, „Jerzy Krywalski. Cieszyn".

oraz „Hubczyk Paweł" — i smyczek, łącznej wartości około 80.- zł. Ponadto na szkodę Urzędu Gminnego w Janowie zabrał z szafy po oderwaniu zamka jeden ręcznik biały z niebieskiemi brzegami i sześć nożyczek niklowych, długości 15 cm, łącznej wartości 28.—zł. Posterunek Pol. Woj. Sl. w Giszowcu. — L. dz. 2103/31.

Zguba — dokumentów.

Poz. 7. L. dz. 13255/IV/31. Rolnik Henryk, ur. 28. I. 1904 w Bielszowicach i tam zam. przy ul. Nad łąkami 12 — zagubił książeczkę wojskową i kartę mob. wyst. przez Pow. Kdę. Uzupełnień w Katowicach, na powyższe nazwisko. Posterunek P. W. Sl. w Bielszowicach. L. dz. 11 /R/ 31.

Poz. 8. L. dz. 12986 /IV/ 31. Sosna Gerhard, zamieszkały w Chorzowie, przy ul. Szkolnej 13. zagubił portmonetkę skórzaną, koloru bronzowego z zawartością 1.30.— zł. i świadectwa przemysłowego wystaw. przez Urząd Skarbowy w Siemianowicach na nazwisko jego brata Sosny Jerzego. — Komis. Pol. Woj. Sl. w Siemianowicach. L. dz. 11264/31.

Katowice, dnia 10 grudnia 31 r.

Miejski i Pow. Kdant. P. W. Śl.

z r.

(—) Brodniewicz, komisarz
Kierownik Wydziału Sledczego

Magistratowi w Mysłowicach, poszczególnym Urzędom gminnym oraz wszystkim abonentom Gazety Urzędowej przypominamy odnowienie abonamentu na I. kwartał 1932 r.

Przy tej sposobności ponownie prosimy o zainteresowanie się rozpowszechnianiem „Gazety Urzędowej", którą z obowiązku powinien abonować każdy przemysłowiec, kupiec, rzemieślnik, restaurator i właściciel domu, aby być stale informowanym o wszystkich aktualnych ustawach, zarządzeniach władz i t. p.

Aministracja Gazety Urzędowej.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.